

АТОМНИК України

№1 (1048) 6 січня 2021 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Нехай Новорічно-Різдвяні свята принесуть мир, злагоду та добробут у кожную оселю!

Дорогі співчани!

Найщиріші вітання вам у Новому, 2021 році!

Рік, що минув, був для усіх нас насичений подіями, складними та непередбачуваними. Але ми прожили його гідно, згуртовано протистояли викликам і загрозам сьогодення, оперативно реагували на негаразди на тлі суспільно-політичних та соціально-економічних складнощів.

Ми разом — профспілкові працівники та активісти, молодь та ветерани, зуміли зберегти нашу єдність, за що щира подяка й повага кожному з вас. Завдяки взаєморозумінню та взаємоповазі спілчан, атомпрофспілкових лідерів на місцях і в центральному апараті ми змогли розв'язати чимало важливих проблем, що стосуються атомно-промислового комплексу України.

Ми були солідарні зі своїми колегами-профспілковцями щодо негативних наслідків лібералізації трудового законодавства, нав'язаного нам та затвердженого урядом законопроекту про працю. Виходили на акції протесту, брали участь у Всеукраїнському профспілковому віче. Акції протесту під гаслами «Ні!» антинародним та антисоціальним проектам», зорганізовані Атомпрофспілкою, прокотилися всіма містами-супутниками АЕС.

У безпрецедентних умовах пандемії ми не залишились осторонь підтримки тих, хто перебуває на передньому краю боротьби з поширенням коронавірусу. Надано значну фінансову допомогу ППО медзакладів, які входять до складу Атомпрофспілки.

У травні розпочався соціальний протест гірників-уранщиків, у червні — колективу СМСЧ №3, у серпні — попереджувальна акція протесту працівників ДП НАЕК «Енергоатом» за законні права та інтереси трудових колективів.

У вересні провели масштабний Форум Атомпрофспілки, на якому йшлося про розвиток атомної енергетики та промисловості України і роль профспілки у вирішенні поставлених завдань.

Звичайно, не все вдається робити швидко, як цього б хотілося, але крок за кроком ми й надалі долатимемо усі негаразди, бо пріоритет нашої профспілки незмінний — гідна праця та гідна її оплата, збереження робочих місць, нормальні виробничі та побутові умови. Ми завжди домагатимемося того, щоб наші працівники мали змогу гарно відпочити та оздоровитися, повноцінно займатися фізкультурою та спортом, розвивати свої таланти у художній самодіяльності та образотворчому мистецтві.

Бажаю усім вам, шановні колеги, міцного здоров'я, впевненості у завтрашньому дні, Божого благословення в усіх починаннях на загальне благо. Нехай у ваших оселях панує мир, злагода, добробут, взаєморозуміння. Щастя у Новому році!

Голова Атомпрофспілки України

Валерій МАТОВ

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА РАЕС

Нове житло — у подарунок

Покращення житлових умов працівників Рівненської АЕС є складовою соціальної політики підприємства. У День енергетики 13 атомників отримали довгоочікувані ключі від нового житла.

Урочисте вручення відбулося в Золотій залі Палацу культури РАЕС перед святковим концертом до Дня енергетики. Родини атомників особисто привітали теплими словами та квітами генеральний директор РАЕС Павло Павлишин та голова первинної профспілкової організації електростанції Іван Мельник.

Як повідомили у секторі обліку житла управління соціальних об'єктів РАЕС, усі працівники перебували на квартирному обліку підприємства. Атомники отримали квартири, які були повернуті працівниками підприємства в рахунок часткового погашення безвідсоткових цільових позик.

Щасливими власниками омірного житла стали оператори реакторного відділення реакторного цеху №2 Юрій Панчук та Віталій Бабік, електрослюсарі цеху теплової автоматики та вимірювань Сергій Делех та Степан Доманто-

вич, інженер-технолог з водоочищення та оператор спецоводоочищення хімічного цеху Анатолій Чухрай і Віктор Василевський, покоївка та інженер готелю «Вараш» Любов Стахнюк та Олег Матвійчук, викладач профтехучилища Олександр Якимчук, слюсар цеху вентиляції та кондиціонування Андрій Семенов, інженер з експлуатації устаткування електроцеху Станіслав Шульгатий, електрослюсар цеху з ремонту електроустаткування енергоремонтного підрозділу Анатолій Романчук, а також пенсіонерка — колишня працівниця управління робітничого постачання Раїса Вакулік.

Юлія КУЛАЄВА

ЗБЕРЕГТИ ДЕРЖАВНЕ СТРАТЕГІЧНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Антон БЕНДИК: ДП «СхідГЗК» має плани на зміни

Антон Миколайович Бендик виконує обов'язки генерального директора ДП «СхідГЗК» з серпня 2020 року. За його словами, з урановидобувною галуззю перетнувся вперше, але має чималий досвід роботи на керівних посадах у великих компаніях, легко будує взаємовідносини і конструктивну взаємодію. Першу керівну посаду посів уже у 23 роки (він 1980 року народження). Очолити підприємство довелося у критичний для комбінату час — чималих проблем у виробничих процесах і заборгованостей із зарплати. Трудовий колектив на протестних акціях, організованих Атомпрофспілкою у грудні 2020 року під Кабінетом Міністрів, Міністерством енергетики та

Офісом Президента, відчайдушними діями з перекриття трас намагався привернути увагу уряду до скрутного становища державного підприємства «СхідГЗК», єдиного в Україні та найбільшого у Європі з видобутку та переробки уранової руди. Очільник комбінату в цей час «шукав правди» у владних кабінетах. Спільні дії дали позитивний результат: наприкінці грудня питання зарплатних заборгованостей було знято. «Далі стоїть завдання вирішити питання системно в частині забезпечення грошового потоку для Східного ГЗК», зазначив Антон Бендик в інтерв'ю «Атомнику України», яке відбулося практично напередодні Нового року.

— Антоне Миколайовичу, перше і, здається, єдине Ваше інтерв'ю було з нагоди 100 днів перебування на посаді, зараз уже 150 днів, що змінилося за цей час у розв'язанні проблем ДП «СхідГЗК»?

— Насправді на краще не змінилося нічого, на жаль. Є плани на зміни, але констатувати, що зміни є, не можна.

Підприємство ледь не впало. Сьогодні ще не можна сказати, що його врятували.

— Але наказ за Вашим підписом «Про відновлення роботи Інгульської, Смолінської, Новокосятинівської шахт ДП «СхідГЗК», ведення гірничих робіт на шахтах у першу зміну, починаючи з 4 січня 2021 року», є.

— Є такий наказ, підписаний мною, і зараз вживаються заходи, щоб ми його могли втілити у життя.

— Які це заходи?

— З одного боку, це цілий ланцюг руху коштів. У будь-якому разі ми їх можемо отримувати тільки від ДП НАЕК «Енергоатом».

(Закінчення на 2-й стор.)

— Сергію, що свого часу привело вас до організації молоді ЗАЕС?

— Ще зі студентських часів я був громадсько активною людиною. І коли тільки-но прийшов працювати на ЗАЕС, вирішив розширювати коло своїх інтересів. Та й зараз гадаю, що крім суто професійних обов'язків, варто долучатися до інших напрямків життя станції. Оскільки найближче мені саме молодіжний рух, то я й став його частиною. Але про профспілкову діяльність на той час навіть не замислювався.

Усе починалося з особистої участі в різних заходах. Зокрема, в конкурсі доповідей. Якимось мені запропонували зробити доповідь на профспілкову тему. А раніше чомусь попит на ці теми був не надто великим і молодь бралася за них неохоче. Я вирішив спробувати. І виступив з докладним аналізом міжнародного досвіду профспілок. На його основі ми потім навіть розробили додаток до сайту. З цієї ж доповіді поїхав до Києва, де здобув перемогу. В процесі роботи над доповіддю почав дедалі глибше зану-

рюватися в питання профспілкової діяльності: усвідомив, наскільки вона багатогранна і важлива. Врешті зрозумів, що хочу займатися цим постійно. Мабуть, це побачили і мої безпосередні керівники в ЦТПК, а також у профспілці. Тож я став членом цехового комітету.

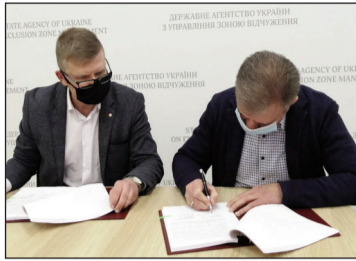
У 2017 році на конференції організації молоді мене обрали головою культурно-масової комісії. Увесь цей час я був поруч з Дмитром Орловим та групою найактивніших представників ОМ. Ми разом генерували ідеї щодо різноманітних заходів, потім втілювали їх у життя — і в місті, і на станції. Я сам не тільки брав участь у роботі комісії, яку очолював, а й із задоволенням вів інші напрями, якщо було потрібно.

— Що змінилося нині особисто для вас — уже з позиції голови організації молоді?

— Ця робота мені добре знайома — дякуючи Дмитрові Олеговичу, який завжди залучав актив для обговорення нагальних питань. Інша справа, що зараз на мене лягає значно більша відповідальність. Адже відтепер я не просто учасник процесів. За мною лишається прийняття важливих, іноді навіть стратегічних рішень. Утім, сподіваюся, я гідно з цим упораюся. Бо мені є на кого покластися. Вже давно в ОМ сформувався кістяк однодумців. Є гарно підготовлені кадри, які згідні в усьому допомогати мені, як і ми свого часу допомагали Дмитру Орлову.

Взагалі, організація молоді — це передусім команда зі своїми принципами і традиціями. Хочеться ці традиції зберегти й продовжити. (Закінчення на 2-й стор.)

ГОЛОВНИЙ НАПРЯМ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА

Підписано Галузеву угоду з ДАЗВ

Наприкінці минулого року підписано Галузеву угоду між Державним агентством України з управління зоною відчуження та Профспілкою працівників атомної енергетики та промисловості України на 2021–2023 роки.

Укладання галузевих угод — один з головних напрямів соціального партнерства. І проведення переговорної кампанії — це завжди непростий процес, пошук компромісних рішень представниками роботодавця і профспілки. А минулорічна кампанія ускладнилася тим, що була проведена в умовах карантинних заходів, спричинених пандемією COVID-19.

У підписаній Угоді практично збережено чинні домовленості, досягнуті у попередній, було враховано всі зауваження Атомпрофспілки, внесено редакційні та уточнюючі правки до текстової частини. Одна з найважливіших домовленостей у новій Угоді, саме з якої відбувалися тривалі перемовини, стосується змін у системі оплати праці — введення 25-розрядної тарифної сітки.

Довідково. Державне агентство України з управління зоною відчуження

було утворено під час реорганізації Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської АЕС, як правонаступник державного департаменту — Адміністрації зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення. Воно входить до системи органів виконавчої влади та забезпечує реалізацію державної політики у сферах управління зоною відчуження і зоною безумовного (обов'язкового) відселення, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему та є органом державного управління у сфері поводження з радіоактивними відходами на стадії їх довгострокового зберігання і захоронення.

Прес-служба Атомпрофспілки

МОЛОДИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЗАЕС

Генерувати ідеї разом

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.

І перша з них — й надалі максимально об'єднувати молодих людей, яким подобається щось удосконалювати та створювати нове. Яким не байдуже життя свого підприємства і свого міста.

Мені приємно бачити, як у наших хлопців та дівчат сяють очі, коли вони досягають бажаних результатів. Цікаво спостерігати за ними в процесі народження ідеї і бути частиною цього процесу. Взагалі, може, це не надто скромно, але я називаю нас, молодь ЗАЕС, амбасадорами атомної енергетики. Тому що ми пропагуємо цю галузь, починаючи ще зі школи — займаємося профорієнтаційною роботою. Працюємо зі студентами, які потім придуть на атомну станцію. Один з найяскравіших прикладів — Літня ядерна школа. На останній, наприклад, коли я виступав з доповіддю на профспілкову тематику, отримав дуже гарний зворотний зв'язок. Багато хто виявив готовність долучитися до нашої діяльності.

— **Хто сьогодні складає актив організації?**

— Наш актив і наш потенціал — усі молоді працівники

ЗАЕС віком до 35 років, які є членами Атомпрофспілки. Звичайно, не всі з них мають бажання займатися громадською діяльністю на постійній основі. Але мене особисто тішить те, що все ж таки серед молоді багато активних і небайдужих людей. Хтось знаходить себе в розвитку наукової, виробничої та освітньої діяльності, хтось — у культурно-масовому, спортивному напрямках чи в благодійності. Кожному, хто забажає, знайдеться робота до душі. Головне, що у нас є справжнє ядро однодумців. Актив ОМ — молоді люди, легкі на підйом. Це ті, хто в будь-який час відгукнується на будь-яке прохання чи пропозицію. Хто може народжувати ідеї, а потім ще й реалізовувати їх. І це теж дуже важливо.

— **Минулий 2020-й «карантинний» рік вніс суттєві корективи в плани організації молоді. Особливо в проведення культурно-масових заходів. Що плануєте на цей рік?**

— Переважну більшість із запланованого все ж таки змогли виконати. Із наймасштабніших наших заходів — провели Триатлон (а в умо-

вах карантинних нюансів це було дуже непросто). Підбили підсумки фотоконкурсу. Подекуди доводилося суттєво себе обмежувати, докорінно змінювати формати заходів, шукати для них нові форми. Та зараз формат онлайн вимушено вийшов на перший план. Ми адаптуємося до реалій. Наприклад, я планував у КДЦ цікавий захід — інтелектуально-розважальну командну гру під назвою «Квіз, пліз!» та порадуємо карантин такої можливості здійснити захід не було.

Побачимо, що принесе нам рік прийдешній. Якщо дозволить ситуація, ми обов'язково будемо проводити «живі» заходи, які вже давно стали «візитівкою» організації молоді ЗАЕС, та порадуємо новинками. Про всяк випадок уже зараз готуємо ім альтернативу у віртуальному — «безконтактному» форматі. Ідеї є. Наприклад, проведення кібер-турніру з футболу та ще декілька інших цікавинок. Подробиць поки що не розкриватиму. Та впевнений, ми знайдемо, чим здивувати та зайняти нашу молодь.

Людмила ГОТИЧ

ЗБЕРЕГТИ ДЕРЖАВНЕ СТРАТЕГІЧНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Антон БЕНДИК: ДП «СхідГЗК» має плани на зміни

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.

Уже надійшли кошти, яких вистачило розрахуватися з шахтарями: закрити повністю борг із зарплатної плати за листопад, 23 грудня було виплачено зарплатну плату за першу половину грудня. Очікуємо надходження додаткового фінансового ресурсу для забезпечення виробничих процесів: для постачання необхідних матеріалів, сировини, хімічних реагентів тощо. З 28 грудня розпочалися підготовчі роботи щодо відновлення роботи шахт та видобутку уранової руди. Практично потрібен перезапуск шахт, запускається як з першого дня роботи. Адже виробництво зупинилося, коли вичерпало усі свої можливості попередніх напрацювань.

— **Яка група працівників усе-таки залишалася підтримувати роботу шахт? Адже їх зупинка, зупинка водовідливів, загрожує забрудненню підземних вод радіонуклідами, а це екологічна подія навіть не місцевого масштабу.**

— Звичайно, шахти не були покинуті, вони перебували у так званому режимі сухої консервації. Працювала вентиляція, насоси, відбувалося відкачування шахтних вод, їх очищення, інженерна група супроводжувала процес підтримки обладнання в робочому стані. Шахту так просто не зупиниш. Це не те підприємство, яке постить і нічого не змінить. Тут не можна просто повисити лямбардний замок на воротах і піти. У шахтах життя триває, навіть якщо виробництво з видобутку руди зупиняється.

— **Для колективу ДП «СхідГЗК» 2020-й був непростий рік, з-поміж інших найважчий?**

— Насправді цього року вже, здається, втретє було повторення однієї й тієї самої історії. Наприкінці 2018-го комбінат також зупинився і не працював, був на межі банкрутства, через те, що у 2017-му ціну на урановий оксидний концентрат було встановлено нижче від його собівартості, і підприємство опинилося на межі виживання. Улітку 2017-го на два місяці зупинилося виробництво сірчаної кислоти, того ж року роботу Смолінської та Інгульської шахт було зупинено на три місяці. У 2019 році були проблеми, що створили сьогоднішню кризу, і зараз треба з неї виходити.

У 2020 році ми просто отримали повторення «запрограмованих» ще рік тому дій. І не тому, що ми не розуміємо, що ми робимо і чому так стається. Ми розуміли це і бачили, і знали: якщо фінансування не буде відбуватися належним чином, це в будь-якому разі призведе до зупинки виробництва. Ми отримали прогнозований результат.

— **Ви маєте на увазі зниження у 2019 році ціни на урановий оксидний концентрат порівняно з 2018 роком?**

— Зниження ціни, порівняно з 2018-м, на 33 відсотки! 2019 року НКРЕКП (Національна комісія, що здійснює державне

регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. — Ред.) установила ціну на урановий оксидний концентрат у тарифі на електроенергію, вироблену атомними електростанціями, на рівні 2115 грн за кг (75 дол.). Ця ціна не враховувала відпрацювання наших родовищ урану. І саме це створило умови для збиткової діяльності комбінату.

Умовами угоди з НАЕК «Енергоатом», яку було укладено в листопаді 2019 року, передбачено, що ці угоди будуть щороку переукладатися на наступний рік. Зараз був етап закінчення тих домовленостей. Ми не змогли поки що домовитися про взаємовигідні умови як для НАЕК «Енергоатом», так і для ДП «СхідГЗК». Тому це якраз і стало причиною того, що підприємство призупинилося на час, за який мали бути узгоджені ці умови. Комбінат було введено у вимушений тимчасовий простій до 31.12.2020 року.

Закон України «Про видобування та переробку уранових руд» передбачає встановлення мінімальної рентабельної ціни на урановий концентрат у рамках роботи з державним замовленням. Для ДП «СхідГЗК» прийнятна ціна з рентабельністю 1%, але вона значно перевищує поточну ціну 2020 року. Саме ця ситуація створює конфлікт і є предметом діалогу між ДП «СхідГЗК» та НАЕК «Енергоатом». Компанія, яка має альтернативну ціну на світовому ринку, не може сьогодні прийняти таку ціну без додаткових рішень.

Увесь 2019 рік підприємство пропрацювало собі у збиток, було «вимито» його об'єгові кошти. Ми отримали збитки за фінансовим результатом, стали повністю залежними від темпів фінансування однієї єдиної організації. Ця залежність не зовсім проблема ДП НАЕК «Енергоатом». Це проблема ДП «СхідГЗК», у якого певними діями зрушили фінансову стійкість, повністю зруйнували незалежність підприємства. Сьогодні комбінат незалежності не має. Для того, щоб підприємство нормально запрацювало, потрібні власні об'єгові кошти та їх поповнення для підтримки виробничих циклів. Це завдання якраз ми і плануємо вирішити у 2021 році. Дуже сподіваємося, що це будуть спільні дії на рівні Міністерства енергетики України. Ми вже отримали від нього певну підтримку, тепер справу необхідно довести до логічного завершення. Упродовж січня-лютого 2021 року на державному рівні має бути вирішено остаточно, на яких засадах ДП «СхідГЗК» будуватиме подальшу свою діяльність. Пропрацювати або варіант докапіталізації підприємства у розмірах, що дадуть можливість функціонувати йому ефективно, або варіант кредитування комбінату під державні гарантії, для того щоб підприємство могло працювати без зупинок, без залежності від оплати авансів, яких наразі ми потребуємо від НАЕК «Енергоатом».

— **Є ще третій варіант, проти якого, як заявлено, «не заперечує» Кабінет Мі-**

ністрів: інтегрування ДП «СхідГЗК» у структуру ДП НАЕК «Енергоатом» для «гармонізації всієї атомно-енергетичної галузі». Щоправда, таке рішення уряд уже схвалював у липні 2019 року, проте до реалізації його тоді не дійшло...

— Цей варіант може бути реалізований. Я скажу так: у принципі може бути реалізований. Але цього не відбувається. Реалізація такого варіанта не відкидає необхідності саме зараз вирішувати проблеми поточного функціонування ДП «СхідГЗК». Цей варіант може бути, але спочатку треба вжити заходів для того, щоб стабілізувати роботу підприємства.

Я схильюся до того, що вкрай потрібно знизити залежність одного підприємства від іншого. Фактично у нас проблеми ДП «Енергоринок» перейшли на проблеми ДП НАЕК «Енергоатом», і найбільше вони позначилися на найслабкішому підприємстві в цьому ланцюгу — на ДП «СхідГЗК». Тому я хочу, щоб ми спочатку отримали певну стабільність, певний запас грошових коштів для того, щоб мати можливість у межах хоча би місяця, а ще краще — кварталу, працювати без авансових надходжень від НАЕК «Енергоатом». Тобто ми зробили товар, його отримали, з нами розраховались, і ми знову почали працювати. Щоб на своїх об'єгових коштах не залежали від причин, на які ми не можемо вплинути.

— **Чи допомагає держава забезпечити беззбиткову діяльність, адже передбачена державна підтримка на часткове покриття витрат собівартості продукції уранового підприємства?**

— Так, існує державна стратегія розвитку підприємства на 10 років, і в цій стратегії передбачено, у тому числі, державне фінансування на Новокостянтинівську шахту. Цього року із запланованого бюджетного фінансування 140 млн гривень було виділено 10 млн гривень. Якщо бути точним, ці кошти виділили, але на підприємство вони ще не надійшли, і ми на них чекаємо. На наступний рік теж передбачено якість фінансування, у менших обсягах, ніж потрібно. Але добре хоча би те, що є певне бажання розвивати цей напрям і на державному рівні, що на урановидобувну галузь продовжують закладати бюджетне фінансування. Попри все, відновити фінансову стійкість підприємства — це наше власне завдання і мета. Забезпечити ефективність виробничих процесів. Аби ми могли самостійно планувати, що ми робимо, коли ми робимо і як нам працювати краще.

ВІД РЕДАКЦІЇ

На момент здачі номера «Атомника України» до друку в. о. генерального директора ДП «СхідГЗК» Антон Бендик повідомив, що вихід працівників на роботу, а отже, і завершення простою комбінату, заплановано на 11 січня 2021 року.

«Щодо надходження коштів на підприємство, то не можемо сказати, що усе йде за планом, але розрахунки відбуваються, і ми сподіваємося, що фінансування буде проводитися й надалі у межах наших потреб, необхідних для забезпечення виробничих процесів підприємства. Розрахунки із зарплатної плати за другу половину грудня минулого року працівники ще не отримали, очікуємо отримати 6 або 11 січня», — сказав Антон Миколайович.

ЩИРІ ВІТАННЯ ЮВІЛЯРОВІ

НАШ ГНАТОВИЧ

Василя Гнатівича Кісільова знаємо вже понад 20 років, відтоді, відколи існує «Атомник України». Це найчесніший і найвідданіший наш автор і поціновувач. А ще один з найкращих і найефективніших голів первинної профспілкової організації у Атомпрофспілці. Називати його колишнім якось недоречно, бо, навіть вийшовши на заслужений відпочинок шість років тому, він продовжує обстоювати права своїх колег, тепер уже ветеранів ДНВП «Цирконій».

Нинішній рік у житті Василя Гнатівича розпочався з красивої цифри 70. Саме стільки йому виповнилося 1.01.2021 року. Він народився в селі Червоноіванівка Криничанського району Дніпропетровської області. Після закінчення школи і служби у лавах Збройних Сил 1971 року вступив до Дніпропетровського державного університету на факультет радіофізики і електроніки, по закінченні якого у 1976 році був направлений на Рівненський завод газорозрядних приладів інженером-конструктором. З 1982 до 2014-го працював на

З надійними помічниками у спілчанських справах Надією ДУБОВИК, Людмилою СПАНЧАК, Володимиром ДЗЕНДЗЮРОЮ

Об'єднана рада ветеранів ВО «Придніпровський хімічний завод» і профкоми підприємств промислового майданчика тепло і сердечно вітають ювіляра з визначною датою і бажають міцного здоров'я, сімейного благополуччя та довгих років

життя. Нехай Вас, Василю Гнатівичу, завжди супроводжує успіх і гарним буде настрій. Год прибавилися к десяткам — Это, право, не беда, Дни проходят без оглядки И сплетаются в года!

Важно быть всегда здоровым, И не важен возраст, нет! С юбилеем поздравляем И живите до 100 лет!

Від імені ветеранів ВО ПХЗ — Тамара ОЛЕКСЕНКО, заступниця голови ради ветеранів

ВО ПХЗ на різних посадах, пройшов трудовий шлях від інженера до старшого майстра служби контрольно-вимірювальних приладів і автоматів.

А у 1998 році після реструктуризації Придніпровського хімічного заводу та утворення ДНВП «Цирконій» Василя Гнатівича обрали головою первинної профспілкової організації підприємства. Наскільки він авторитетна й поважна у колективі людина, неодноразово переконувалися, коли під час відряджень потрапляли до нього на «Цирконій», тоді ще діюче підприємство. Знайомив нас зі своїми колегами, годинами з гордістю міг розповідати про них!

Активний, енергійний, невгамовний — так кажуть про нього і нинішні ветерани ПХЗ, пригадуючи, яку дієву увагу приділяв він молоді підприємства, розвитку спорту та культурного дозвілля, відпочинку, оздоровленню спілчан та членів їхніх сімей. Василь Гнатівич постійно «воював» за вчасну виплату заробітної плати працівникам «Цирконію», її підвищення. Йому й донині не байдужа доля підприємства та його ветеранів. Отож і намагається обстоювати їхні права, надсилаючи у владні інстанції різноманітні запити, листи з проханнями про допомогу. Ми їх друкуємо на шпальтах «Атомника України», але, на жаль, останнім часом влада на них не реагує, щось дуже важливе «турборежимить»...

Ми пригадуємо палкі виступи Василя Гнатівича на трибунах атомпрофспілкових з'їздів і пленумів, на мітингах протестів... Чітко, стисло, грамотно висловлював думку, відстоював свою точку зору. Його і за це цінували спілчани та поважало керівництво. Він нагороджений знаками «Відмінник Атомпрофспілки» та «Відмінник енергетики», має чимало подяк та грамот і від міського голови, і від профільного міністерства.

Він прекрасний чоловік, батько та дідусь, разом з дружиною виховав чотирьох дітей, має трьох онуків. Здоров'я та невичерпної енергії Вам, Василю Гнатівичу, на довгі роки, залишайтеся з Атомпрофспілкою та «Атомником України» якнайдовше. Щастя усій Вашій дружній родині, вашим колегам, які також надіслали до редакції привітання на Вашу адресу.

Людмила ГАП'ЮК
Фото із архіву «Атомника України» — Миколи ПЕТРИЧЕНКА

ЦЕНТР ПРОФСПІЛКОВОГО РУХУ ТА СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ

Будинок спілок на Майдані Незалежності

Як повідомляла ФПУ, Печерським районним судом м. Києва на початку листопада минулого року було накладено арешт на столичний Будинок спілок та інші об'єкти нерухомості, які на законних підставах належать Федерації профспілок України.

Про будівництво цієї насправді унікальної споруди у центрі Києва найкраще розповів Віталій Олексійович Сологуб, колишній голова Української республіканської ради профспілок, у документальній повісті «Будинок на майдані Незалежності», що вийшла друком 2004 року.

Цей видатний державний і профспілковий діяч на той час, коли зводився Будинок спілок у Києві, був «першою особою» в Укрпрофраді. Він пише, що багато років профспілки розміщувалися в Києві на нинішній вулиці Богдана Хмельницького (тоді — вул. Леніна) в будівлі, яка для чого не була пристосована. Працювали в тісноті: разом з Укрпрофрадою тут без належних санітарних та побутових зручностей тулилися всі центральні комітети, курортна рада профспілок та ін.

«Дуже багато довелося клопотати про будівництво нової будівлі, — розповідає автор повісті. — На той час діяло рішення про заборону будівництва адміністративних будівель. І все ж при черговому приїзді до Києва голови ВЦРПС С.А. Шалаєва ми підписали у В.В. Щербіцького лист на ім'я голови Ради Міністрів СРСР А.М. Косигіна». На той час був уже готовий проект будинку на центральній площі Києва. І незабаром Укрпрофраді дозволили будівництво Будинку спілок.

Робота закипіла прискореними темпами, щоб за графіком побудувати монументальну будівлю. Щотижня відбувалися оперативки. Будівництво швидко просувалося. І в рекордний термін об'єкт був готовий та введений в експлуатацію навесні 1980 року.

У нинішньому вигляді Будинок профспілок десятиліттями прикрашав центр столиці України. Як зазначає Голова ФПУ Григорій Осовий, «сьогодні неможливо уявити Майдан Неза-

лежності без одного з головних його символів — Будинку профспілок, це не тільки пам'ятка архітектури тієї епохи, він завжди був центром профспілкового руху і соціального діалогу.

У ньому людина праці завжди може отримати необхідну допомогу від ФПУ та всеукраїнських профспілок щодо захисту своїх економічних прав».

Григорій Васильович нагадав, що з перших днів мирного протесту громадян у 2004-му, а згодом і у 2013-2014 роках саме ця будівля стала дахом над головою для мітингувальників. Образ нескореного Майдану постійно асоціювався з Будинком профспілок під час трансляції подій у Києві на вітчизняних телеканалах і за кордоном. Тому профспілковий будинок перетворився на символ Революції Гідності, прагнення людей до свободи й демократії, до кращого майбутнього.

Трагічні події 18-20 лютого 2014 року на Майдані призвели до втрати багатьох людських життів героїв, яких народ назвав «Небесною сотнею». У полум'ї пожежі було практично знищено Будинок профспілок. П'ять років велася відновлювальні роботи за кошти ФПУ та її членських організацій, за сприяння міжнародних профцентрів і благодійного фонду ФПУ та із залученням інвесторів.

19 лютого 2019 року Будинок профспілок знову відкрив гостинні двері для трудящих.

До теми: Федерація профспілок України відреагувала на арешт майдану і подала апеляційну скаргу на ухвалу Печерського районного суду м. Києва від 03.11.2020 у справі №757/47315/20-к. У Київському апеляційному суді відкрито апеляційне провадження.

Відстоїмо Будинок профспілок разом!

Олексій КОРЕЦЬКИЙ

Жовтневий палац відстоїмо!

Звістка про судовий арешт низки майнових об'єктів, які належать Федерації профспілок України, не тільки викликала суспільний резонанс, а й миттєво була оскаржена кваліфікованими юристами.

До переліку заарештованих знезначна потрапили ті об'єкти, на які у ФПУ є всі необхідні правовстановлювальні документи, і право власності на них вже неодноразово підтверджувалося державою. Одним з таких об'єктів є Міжнародний центр культури і мистецтв профспілок України Жовтневий палац у Києві.

Директор підприємства Юрій Бобир переконаний, що дії Печерського районного суду м. Києва, який наклав арешт на Жовтневий палац, вочевидь з метою його подальшого відчуження, є просто абсурдними та повністю безпідставними.

Ще 14 років тому Господарський суд Києва (постанова №39/222 від 6 жовтня 2006 року) іменем України визнав, що Жовтневий палац за правом власності належить ФПУ. Тоді суд зобов'язав Головне управління комунальної власності Києва Київської державної адміністрації оформити за ФПУ майнові об'єкти МЦКМ. На цю постанову у встановленому порядку не було подано апеляції і вона не була оскаржена. Тому, здавалося, що в цьому бажанні «заграбастати» чуже було остаточно поставлено крапку.

— Ніколи, за увесь час свого існування, будівля Жовтневого палацу не перебувала у власності держави, — каже Юрій Бобир та демонструє документи, які підтверджують, що Жовтневий палац після його руйнації у період війни з німецько-фашистськими загарбниками був відбудований у 1957 році на кошти промкооперації.

Отже, це була кооперативна власність. Потім, у 1960 році, у зв'язку з ліквідацією промкооперації будівлю Палацу було передано від однієї громадської організації до іншої — Федерації профспілок України (про що є всі документальні свідчення).

Від редакції

За інформацією ФПУ, наприкінці грудня минулого року знято арешт з понад 16 об'єктів, що належать профспілкам. Апеляційний суд у повному обсязі задовільнив скарги Федерації профспілок України та ПрАТ «Укрпрофоздоровниця»!

Будинок профспілок, Жовтневий палац, готелі та санаторії функціонують у звичайному режимі.

ВРАХОВАНО ПРОПОЗИЦІЇ ПРОФСПІЛОК

«Мінімалка» в Україні зросла на тисячу гривень

З 1 січня 2021 року ця сума становить 6000 гривень. А з 1 грудня 2021 року цей показник має становити 6,5 тисячі гривень з відповідним переглядом витраток на оплату праці працівників бюджетної сфери.

Це лише незначна частина профспілкових пропозицій, які знайшли відображення у Державному бюджеті на 2021 рік.

Питання підвищення рівня мінімальної зарплати, а це реалізація гарантованого Конституцією України права громадян на достатній життєвий рівень, зокрема шляхом підвищення рівня оплати праці та забезпечення європейських стандартів життя, постійно у фокусі уваги ФПУ, її членських організацій.

Як зазначають експерти Міжнародної організації праці (МОП), підвищення добробуту працівників відбувається, найперше, за рахунок зростання мінімальної заробітної плати до економічно обґрунтованого розміру. За розрахунками профспілок, проведеними відповідно до національного законодавства та міжнародних зобов'язань України з урахуванням витрат на освіту, медичне обслуговування, забезпечення житлом та сімейної складової, розмір мінімальної заробітної плати у 2021 році мав би становити 8212 гривень.

Проте, враховуючи складну економічну ситуацію, яка склалася в країні внаслідок поширення пандемії COVID-19, а також відповідно до домовленості Сторін за Генеральною угодою (п. 2.1, 2.2, 2.6) щодо досягнення розміру мінімальної заробітної плати розміру фактичного прожиткового мінімуму для працездатних осіб та 50% до середньомісячної заробітної плати на кінець року, розмір мінімальної заробітної плати у 2021 році має бути не нижче 6500 грн.

Профспілкова позиція щодо розміру мінімальної заробітної плати була затверджена Рішенням СПО об'єднань профспілок та направлена Мінекономіки, Мінфіну, Мінсоцполітики, НТСЕР, СПО сторони роботодавців на національному рівні.

Одночасно у Кабміні вирішили відтермінувати на грудень 2021 року заплановане на липень підвищення «мінімалки» до 6,5 тисячі гривень через застереження щодо потенційних «інфляційних небезпек».

ФПУ не зупиниться на досягнутому і робитиме все, що від неї залежить, аби прискорити підвищення рівня мінімальної заробітної плати до 6500 грн і продовжити позитивну динаміку щодо її зростання, захищаючи права працівників.

Прес-центр ФПУ

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

РІЗДВЯНА РАДІСТЬ

Вифлеємський вогонь миру

Напередодні Різдва Христового за Григоріанським календарем у Вараші відбулася символічна акція — «Вифлеємський вогонь миру».

Ініціатором акції під гаслом «Об'єднуємося заради миру!» стала місцева громадська активістка, голова ГО «Всі разом» (м. Вараш) Олія Денегі. «Ця подія мала продемонструвати прагнення мешканців громади до миру, порозуміння та об'єднання зусиль заради розвитку і процвітання», — розповіла пані Олія. Всю координаційну роботу взяла на

себе організація молоді ППО ВП РАЕС.

Отже, суть акції полягала в тому, що о 14 годині вараські пластуни, за традицією, передали вогонь міському голові Олександрові Мензулу в міській раді, а далі учасники акції естафетно пронесли вогонь через усе місто до каплиці Пресвятої Богородиці на пристанційній площі Рівненської АЕС.

Символічний вогонь із рук у руки передавали міський голова, заступники міського голови, депутати міськради, члени бігових клубів Varash Running

Club та Amber Tri Sports, боксерського клубу «Золота рукавиця», організації молоді первинної профспілкової організації ВП РАЕС, ВП ГО «УкрЯТ» у Рівненській області, Вараської міської ради старшокласників «Ватра», Вараського управління освіти, Вараського відділу поліції, ГО «Агенція сталого розвитку міста», КЗ «Вараський центр комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю ім. З. А. Матвієнко», будівельної компанії «Алатир-Інвест», ТМ «Скиба», інші мешканці міста.

Біля Рівненської АЕС пластуни передали Вифлеємський вогонь генеральному директору Павлові Павлишину. Він разом зі священниками — настоятелем Храму Святої Покрови ПЦУ отцем Віталієм Боднаром та настоятелем Римсько-Католицької парафії Успіння Пресвятої Діви Марії у м. Вараш отцем Василем Плахоткою запалили вогонь у каплиці.

«Ця акція дійсно стала дуже символічною. Вона об'єднала багатьох людей — представників громади, підприємців, громадських активістів і, звісно, колектив Рівненської АЕС, — сказав Павло Павлишин. — Приємно, що акція переросла у спортивний захід. Це свідчить про те, що колектив здоровий, з гарними амбіціями і з добром у душі».

Довідково: Вифлеємський вогонь миру — це символічний вогонь, який скаути беруть на місці народження Ісуса Христа у Вифлеємі та поширюють в усьому світі. В Україні з 1998 року традицію передачі Вифлеємського вогню миру продовжують пластуни. У такий спосіб українські скаути поширюють ідею добра та єднання і дарують Різдвяну радість.

Іванна БУРАКОВА
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

БЛАГОЧИННИСТЬ СПІЛЧАН

3 турботою в серці!

Щорічно Чорнобильська об'єднана організація профспілки перед Різдвяними та новорічними святами проводить благодійну акцію «3 турботою в серці» для мешканців Горностаїпільського будинку-інтернату для людей похилого віку та інвалідів.

Піклування про людей, які все своє життя, здоров'я віддали служінню Батьківщині, не повинно залишатися поза нашою увагою.

Не став винятком і 2020 рік. На засіданні ради голів Чорнобильської ООП, незважаючи на фінансові труднощі, було прийнято рішення про проведення щорічної благодійної акції. На кошти, що надійшли від профспілкових організацій, було придбано новорічні подарунки. За дорученням ради голів ЧООП представниками первинних профспілкових організацій підприємств зони відчуження ці новорічні подарунки, зважаючи на епідеміологічну обстановку, були передані керівництву Горностаїпільського будинку-інтернату для людей похилого віку та інвалідів.

МИХАЙЛЮК Г.О.,
провідний експерт Чорнобильської ООП
Фото СВЕНЦІЦЬКОЇ О.Е.

ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ

Олександр ДЕМИДЕНКО

З НОВИМ РОКОМ, РІДНІ УКРАЇНЦІ!

Починається рік з новорічного свята,
З добрих світлих надій і чарівних прикрас,
І летить аж до зір наша пісня крилата,
Настає довгожданий святий новий час.
Загадайте своє сокровенне бажання
Й насолоджуйтесь плином красуні зими,
Починається рік із краси і кохання,
А з майбутніх всіх мрій — починаємось ми.
І ми хочемо всі тільки радості й миру,
Щоб не знати повік ні війни, ні бід
І до Бога йти кризь молитву прещиру
Й будувати в душі віру й храм свій завжди.
Буде вдача у нас — хай пощезнуть ординці,
Нам здоров'я і сил новий рік хай дає,
Щастя ж вам і добра, дорогої українці,
Новий відліку час в Божих вимірах б'є.
З Новим роком, наш край і свята Україна,
З Новим роком, земля й обереги батьків,
Хай цвіте Новий рік, як весною калина
На вишиванім диві святих рушників.

БЛАГОСЛОВЛЯЄ НАС РІЗДВО ХРИСТОВЕ

Благословляє нас Різдво Христове
І промовляють праведні уста:
Давайте всі помолімося, братове,
У світлий День народження Христа.
І ту молитву, звернену до Бога,
Освячену ще в Київській Русі,
Як хліб і сіль, ми візьмемо в дорогу
І як Христові заповіді всі.
Розквітло зорями Різдво Христове —
Найбільша світла радість у житті,
Як символ віри, щастя і любові
І слів душі в небесний майбутті.
Хай проросте в душі Господнє слово
І благодать, що сонцем вирає,
Бо це в житті священна та основа,
Що віру і надію нам дає.
Лише до Бога нас веде дорога
Кризь всі терни і молитви святі,
Щоб вас не мучили гріхи й тривоги,
Ставайте всі на праведні путі!

«МИ ТАК ПРАЦЮЄМО, ЖИВЕМО І ВІДПОЧИВАЄМО»

На ЗАЕС підбито підсумки щорічного огляду-конкурсу

На Запорізькій АЕС підбили підсумки та привітали переможців XXII огляду-конкурсу «Ми так працюємо, живемо і відпочиваємо». 2020 року в огляді-конкурсі взяли участь представники 31 підрозділу станції.

У загальному конкурсі серед цехів з чисельним складом менше 500 осіб перше місце посів загін відомчої воєнізованої охорони, друге — цех дезактивації, на третьому — управління соціальних програм.

Серед цехів з чисельним складом понад 500 осіб перше місце в електричного цеху, друге посів цех теплової автоматики та вимірювань, третє — управління будівництва.

Також за традицією відбулося нагородження переможців конкурсу

в різних номінаціях. Конкурс професійної майстерності «Кращий за професією» був організований і проведений у 18 підрозділах за 57 професіями. Переможцями визнано 171 учасника. Крім того нагороджено учасників конкурсу технічних засобів і наочних посібників, конкурсу доповідей на науково-технічні та соціальні теми.

Не оминули увагою переможців конкурсу плакатів на тему «Культура безпеки» та доповідей на тему «Культура безпеки АЕС, проблеми та шляхи вирішення». А також переможців конкурсу утримання виробничих приміщень і територій ВП ЗАЕС, постійно закріплених за структурними підрозділами, і конкурсу ландшафтного благоустрою.

ПРИДБАНО ПРОФКОМОМ

Мінілабораторія для експрес-тестування

Наприкінці минулого року на Хмельницькій АЕС з'явився пристрій лабораторного аналізу iChroma для проведення тестування на визначення антигена вірусу SARS Cov-2 та анти-КОВІД антитіл класу Ig M та Ig G у крові.

Профспілковим комітетом «Енергоатома» було придбано шість апаратів для визначення експрес-тестування на COVID-19. Одна із таких міні лабораторій, до складу якої входить аналізатор та реактиви, з'явилася на Хмельницькій АЕС.

За словами начальника відділу охорони здоров'я служби охорони праці ВП ХАЕС Сергія Стратока, ця лабораторія націлена на швидке визначення вірусу в організмі людини, а це становитиме 15-20 хвилин. «Вона допомагатиме нам у швидкій діагностиці та оперативному встановленні попереднього діагнозу. Це відбуватиметься у два етапи. За допомогою мазка із носоглотки визначатимуться антигени, а в аналізах крові людини — антитіла», — зазначив керівник відділу охорони здоров'я.

На території здоров'я АЕС представником фірми виробника було проведено навчання та інсталяцію для медичного персоналу підрозділу, який здійснюватиме відповідне тестування, найперше, для персоналу зі скаргами на респіраторно-вірусні симптоми.

«Така мінілабораторія дасть змогу оперативно відстежувати контактних осіб хворих працівників, визначати потенційно хворих і відокремлювати їх від основного, здорового персоналу», — зауважив заступник генерального директора з персоналу ВП ХАЕС Богдан Шмигельський.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000